

4

צפוי הכהנים רק הכהנים היו צגדר מוריד
הוראה ושללו את הכהנים הם יתקבל עדותן
והשיבו הכהנים כדעתן שהלז וכן מלטרפין
קרוצו כשרים לעדות החדש והעצד פסול
דבעין מיוחסין וכ"ז כו' דרך הוראת דין
וגל קצנת עדות ממש, [שב הטיורני ח"א
שכזה כזר כתב בספר שושים לדוד צפ"ב
דר"ה על משנה זו] וכה"ג הם דתקן צפ"ב
מטעם שאלו ב' וחמרו ראויהו שחרית
במזרח וערבית במערב חרוב"ג עדי שקר
הן וכשאלו ליבנה קיבול ר"ג כו' גמי נראה
של הטיורני לפי ריב"ג, דלחיו חכמית יקבל
ריב"ג עדות זו בזמן שהכה לקדש הוא רק
בזר ר"ג, חט"ס שיהיה רק בעין שאלה של
הוראה שאלו לריב"ג הם עדות כזו כשרה
והשיבו כו' וכשאלו חט"ס ליבנה קיבול ר"ג,
וה"ג דכוותה צטוביה הרופה לל הכהנים,
ונפ"ז לא היה כלל קצנת עדות דלז וצני
לל הכהנים ואין כאן כלל צירוף דקרוצים
ע"י הגדה.

ויו"ד ר"ח צמחיות הגדולים בסופו הגדול
דברי שאל על ר"ח שהציה דברי
התוס' ר"ח ז"ל על ב"ב ק"ג שכתב להוכיח
לירוק ר"ח בלחוד בלל הגדה חינו פוסק
מהל דעובדי הכופא, וההגהות ד"ש תמה
דהא בלחוד כזר ולערפו הם ע"י הגדה
צפני הכהנים ובדלמנר' וקצלו הכהנים אותו
וחת בנו כו' ולפמשי' אתו שפיר היטב
דברי התוס' ר"ח ז"ל דבאמת לא הגידו
כלל לפני הכהנים בתורת עדות וכו' רק
שאלת הוראה אם הם יתקבלו ושפיר כתב
התוס' ר"ח ז"ל דהם לא ר"י לירוק בהגדה.

סימן יא

בכה"ג שנמצא חלל לענין
חזרת רוצח

ד"ר א' ז' גמר דינו ונעשה כן ז"ל וז"ה
פלוגי זה ר"ל ור"י נפחל ח"ל מחל

פ"י א"ש"פ שהפס"ד של חזקה נעשה ע"פ עדות כולם מ"מ כיון שכ"ל מהאחים משיד על עובדה אחרת לא חשבו עדות קרובים וכו"י ממנו דכוותה גבי עדות החדוש חת"ל דכנ אחד רק משיד שהוא רחב, דלפ"י ה"י הדין ניתן להכשיר גם כשהעדים קרובים וכו"י כיון שכל אחד משיד ע"י דצר מיוחד, א"ש"פ שהם צגדר עדים מצררים ושויהם מצררים דצר אחד שהלצנה כצר ותחדשה ולכן פסול כשהן קרובים וכו"י [גם ה"י ס"ד דכנ עדותן חיוני חלף על עצמן שהם ראו ח"כ על כל רחיה ורחיה ה"י לוכא חלף הוא עצמו לחיו חלף עד אחד ולקדושה"ה ה"י צטקן שנים, ודא אינה"ק דאס"ד שכ"א חיו חלף משיד על עצמו ח"כ ה"י כצט"ד דכנס אדם משיד ע"ש, דז"א דכל הוכא שחיו נוגע לו שפור וכול להשיד גם ע"י עצמו ע"י חצ"מ ה"י י"ה סק"ה ואחמ"ל].

וְלַעֲיָקֹד קוֹשִׁית הַמִּנְיָה הַחֹדֶם קָבְנוּ אֶת
עוֹשֵׁי הַרְפָּאָה הַאֵל כְּדֵי לַעֲטֹרָה עִם
זֶנוּ יְיָ בַּעֲשׂוֹתוֹ שֶׁרָאָה זֶה"ל כְּגוֹן שֶׁאֲחֵר
שְׂעִיבָה רָחֵל אֶת הַחֹדֶם שֶׁלֹּא אֶת זֶנוּ
נִרְאָה, וְהַחֲסִיד שֶׁנֶּחֱדָם לְנִרְאָה, דְּבִי
כַּהֲנָי שֶׁלֹּא רָאָה זֶה"ל אֵין כֵּהֵן לִירֹק בְּשִׁמְת
רָחִיב כֻּלָּם וְגַם לְשִׁמְת הַרְמִיָּה זְיָן שְׂבוֹרָה
דַּחֲפִי לֹא הִעֲטֵרְפוּ בְּשִׁמְת רָחִיב כֵּן שֶׁהִעֲטֵרְפוּ
בְּשִׁמְת הַגֹּדֶשׁ בְּתוֹכָה"ד וְפָסְנוּ [וְהוֹצֵא שִׁמְתוֹ
בְּטוֹר וְנִמְנָקוֹי פִּי"ק דְּמִכּוֹת] נִמְי יוֹחֵא
דְּיָי"ל דָּגֵם הַגֹּדֶשׁ בְּפָנֵי הַכְּהֹנִים לֹא הָיָה
בְּלִירֹק שֶׁלֹּא הִעִידוּ בְּתוֹךְ כְּדֵי לִירֹק.

ובאמת נולדו דמסחפינה לצי חומר לי סלה
העידו כלל צפני צ"ד של כהנים
מה שראו, והדבר צאמת תמור לחיות ענין
ועידו עויבים ושאר עדים לפני הכהנים
בזמן שהיו שום חושנות צפדות זו, שהיו
קדו"ה מסור לצ"ד הגדול וכדמסחין וכשצחו
לצ"ד כו' וממילא יאסרכו שוב להעיד עוד
הפעם צפני צ"ד המקדשים את החודש
ולמה ועל מה ועידו מקודש גם לפני צ"ד
של כהנים, ולזה נלעמ"ד דלא העידו כלל